

ter, burde Kunstsmørret være et af dem, man først henvendte sin Opmærksomhed paa. Naar man beskatter Brændevin, Ol, Tobak og Sukker, Alt af indenlandsk Produktion, ligger det nært at beskatte et Produkt, hvis Naastoffer indføres fra fremmede Lande, og hvis Tilveiebringelse altsaa ikke yder vor Landbefolkning nogen Fortjeneste. Det Beløb, som Skatten paa Kunstsmørret androg, kunde jo indbetales enten i Landets frie Tattigkasser eller i Sygekasser, hvorved den kom den Samfundsklasse tilgode, som kunde forudsættes særlig at ville komme til at lide under Kunstsmørrets Fordyrelse, men herved vilde opnaas, at dettes Konkurrence med Natursmørret blev mindre farlig.

Der ligger en stærkende Modsatning i, at Alt, hvad Landbruget skal bruge saavel til Beklædning som til Driftens Fremme, skal det betale Skat af for at opretholde Industrier og Haandværk, som ikke have nogen-somhelst Betydning for Landets Bestaaen, medens Landbruget, som er Hovederhvervet, og som maa opretholde det Hele, ikke nyder Beskyttelse i nogen Henseende.

Vil man imidlertid ikke gaa med til at stærpe den gjældende Kunstsmørlov, mener jeg det i alt Fald ganske utilraadeligt at formilde nogen-somhelst af dens Bestemmelser, navnlig dens Straffebestemmelser. Da disse have vist sig egnede til at stifte det Natursmørret ved den nugjældende Lov ydede Værn en betydelig Respekt, mener jeg, at der ingen Grund kan være til at svække dette Værn, hvilket utvivlsomt vil ske ved at slappe Straffebestemmelserne, hvortil der er saameget mindre Grund, som Lovens Bestemmelser ere saa lette at overholde, at Tingen ved Uagtsomhed kan paadrage sig nogen Straf.

Slapper man Straffebestemmelserne saaledes, at den, der overtræder Loven, kan i mange Tilfælde have Udfigt til at slippe med en ringe Bøde i den offentlige Politiret, vil denne Udfigt virke altsfor fristende overfor den store Chance, der er til, at Forseelsen gaar uopdaget hen. At Forhandlere

af Kunstsmør have Lyft til at trodse Lovens Bestemmelser, slutter jeg deraf, at mange af dem allerede nu søge at omgaa dem, i hvilken Henseende jeg skal anføre, at mange Kunstsmørforhandlere stadig give Kunstsmørkjøbere Smørfarve i Tilgift, saa de selv kunne foretage denne Farvning, som er Forhandlerne og Fabrikterne forbudt.

Af foranstørte Grunde kan jeg ikke tiltræde Flertallets Indstilling, men da jeg i Udvalget staar ene med mine Ansuelser, anser jeg det unyttigt at stille noget Ændringsforslag.

Et Udvalgsmedlem, Lüttichau, finder det mindre tilraadeligt, som foreslaaet, at affkære Muligheden af at indføre mindre Forandringer i de foreskrevne Regler for Farvetabernes Brug, hvilket formentlig vil ske, hvis Ændringsforslag 7 vedtages, ligesom det ogsaa derved vil være ubeløst ad administrativt Bei at foranstalte et nyt og bedre Tryk af Farvetaberne. Men denne Betragtning har ikke fundet Tilslutning i Udvalget.

Mindre tallet (N. Andersen) har ikke kunnet finde tilstrækkelig Anledning til at fravige den nugjældende Lovs Bestemmelser vedrørende Forbud mod Udførsel af Margarine og har derfor stillet et dertil sigtende Ændringsforslag under Nr. 10.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 2.

1) 1ste Linie: Ordene „fabrikere Margarine“ ændres til „tilvirke Margarine til Salg“.